

ὡς ἂν μοὶ ἔλεγε: Δὲν ἤξεύρω τίποτε. Ἀπὸ τὴν νέαν ταύτην νοσοκόμον δὲν ἠδυνήθην ἄλλο τι νὰ λάβω ἢ ἀπαντήσεις ἄνευ σημασίας, καὶ οὐδέποτε καθ' ὅλον τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τῆς ἀναρρώσεώς μου ἡ ἀδελφὴ Ἀλεξία ἀνεφάνη ἐν τῷ θαλάμῳ μου. Ἀντ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἶχον καθ' ἑσπέραν τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ἡγουμένης, ἀξιολόγου ἑκατοντούτιδος γυναικὸς πολὺ νοήμονος ἣτις εἶχε ζήσει εἰς τὸν κόσμον καὶ ἡ ὁποία ταχέως μὲ συνεπάθησε...

Συνωμίλουν μετ' αὐτῆς μετ' εὐλαβοῦς ἔλευθερίας, καὶ ποτε, ὠφελοῦμενος ἀπὸ στιγμὴν τινα διαχύσεως, τὴν ἠρώτησα ἂν ἡ ἀδελφὴ Ἀλεξία εἶχεν ἀναχωρήσει καὶ διατι τόσον ἀποτόμως ἐστερήθην τὴν νοσηλείαν τῆς.

— Κύριε, μοὶ ἀπεκρίθη αἱ ἀδελφαὶ μας μὲ θεωροῦν ὡς τὴν πνευματικὴν των μητέρα καὶ ὀλίγον ἀκόμη ὡς τὴν διευθύντριαν τῶν ψυχῶν των. Ἡ ἀδελφὴ Ἀλεξία μοῦ ἠνοιξε τὴν καρδίαν τῆς, καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἐνόμισα ὅτι ἔπρεπε νὰ τὴν ἀπομακρύνω... Ἐφυγε ἀπὸ τὸ Τούρ... Καλὴν νύκτα, κύριε! καλὸν ὕπνον...

Καὶ διὰ νὰ μὴ τὴν ἐρωτήσω περισσώτερον μὲ ἀφήκε. Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἀφοῦ ἀνέρωσα ἐντελῶς, ἀπεφάσισα νὰ μεταβῶ εἰς τὸ σύνταγμα μου. Ἐπῆξα πρῶτον ν' ἀποχειρισθῶ τὴν ἡγουμένην καὶ νὰ τὴν εὐχαριστήσω· ἐνῶ δὲ προσέκλινα ἐξερχόμενος, ἔλαβεν ἐκείνη ἀπὸ τοῦ εὐκτηρίου τῆς λεπτόν ἀργυροῦν μετάλλιον καὶ τείνουςά μοι αὐτό:

— Ἰδοῦ, κύριε, μοὶ εἶπε, τὸ μετάλλιον αὐτὸ εὐλόγηθη ὑποσχεθῆτέ μοι ὅτι πάντοτε θὰ τὸ φέρετε ἐπάνω σας...

Ἦπεσθέθην, εὐχαρίστησα πάλιν καὶ ἀνεχώρησα. Ἀφοῦ ἐξῆλθον ἐξήτασα τὸ μετάλλιον· ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν ὀψεων ἐνόμισα ὅτι διέκρινα χαρακτηριστοὺς ὁποίους γλυφὶς ἀδεξία εἶχε χαραξοῦν ἐπὶ τοῦ μετάλλου, καὶ μεταχειρισθεὶς φρόνως, ἀνέγνων τῶν ὀντιμάς δύο αὐτάς λέξεις «Ἀδελφὴ Ἀλεξία».

Δὲν ἐπανεῖδον πλέον τὴν θελκτικὴν ἐκείνην ἀδελφήν, ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν ἦμαι ἄπιστος, φέρω πάντοτε πιστῶς τὸ μετάλλιον τῆς.

Andrè Theuriel

[Μετάφρασις '.]

Ὁ γάμος ὁμοιάζει μὲ τὰ παράσημα: Ἐφ' ὅσον εἶνε τις ἀπαρσημοφόρος φωνάζει κατ' ἐκείνων οἱ ὑποῖοι τὰ φοροῦν ἅμα λάβη καὶ αὐτός, κρεμνᾶ τὸ παράσημόν του καὶ καμαρώνει.

*

Ὁ Θεὸς ἐπλασε τὴν γυναῖκα — ἡμεῖς ἐπλάσαμεν τὴν Κυρία. Ἡ Εὐα θὰ μᾶς ἐφαίνετο σήμερον πρόστυχος, χονδροειδής, ἡλιθία. Οὐτὲ ὁ μικρότερος ὄφις θὰ κατεδέχτο νὰ τὴν ἀπατήσῃ· οὔτε θὰ ἐλάμβανε κανεὶς τὸν κόπον νὰ τῆς προσφέρει μῆλα.

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ Θ'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ

Μεταξὺ τῶν παραστάντων εἰς τοὺς γάμους τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου ὑψηλῶν ξένων ἀριθμεῖται καὶ ὁ ἐκ πατρὸς πάππος αὐτοῦ βασιλεὺς τῆς Δανίας. Ὁ Χριστιανὸς Θ' ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τὴν 3/18 Νοεμβρίου 1863 διαδεχθεὶς τὸν ἀτεκνον ἀδελφόν του Φρειδερίκον Ζ'. Ἄγει νῦν τὸ ἑβδομηκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, εἶνε δ' ἔτι ζωηρὸς καὶ ἀκμαῖος. Ἐνυμφεύθη τὴν γερμανίδα πριγκίπισσαν Λουίζαν ἐξ Ἔσσης Κασσέλης, κατὰ ἓν ἔτος πρεσβυτέραν αὐτοῦ, τῷ 1842. Ἀπέκτησε δὲ πολλὰ τέκνα, τὰ ὁποῖα ἐξαιρετικῶς ἠνύθησεν ἡ τύχη. Ὁ δευτερότοκος υἱὸς αὐτοῦ Γεώργιος ἐκλήθη νὰ βασιλεύσῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν θρόνον, δύο δ' ἐκ τῶν θυγατέρων του ἐγένοντο σύζυγοι διαδόχων μεγάλων θρόνων, ἡ μὲν τοῦ νῦν αυτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, ἡ δὲ τοῦ πριγκίπου τῆς Οὐαλλίας.

Ἄλλ' ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ ὁ βασιλεὺς Χριστιανὸς δὲν ὑπῆρξε τόσον εὐτυχὴς ὅσον ἐν τῷ ἰδιωτικῷ. Ἄμα ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον ἠναγκάσθη νὰ κατέλθῃ εἰς ἄνισον ἀγῶνα πρὸς τὰ γερμανικὰ κράτη ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ βασιλείου του. Ἐκ τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου ἐξῆλθεν ἐντίμως ἠττημένος, ἀπώλεσας τὰ δουκᾶτα τοῦ Σλέσβιχ καὶ Ὀλστίν, ἅτινα προσετήθησαν εἰς τὴν Γερμανικὴν ὁμοσπονδίαν.

Μετὰ τὴν συμφορὰν ταύτην ὁ βασιλεὺς Χριστιανὸς ἔστρεψεν ὅλην τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω διαρρυθμίσει τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Δανίας. Ἐξεπόνησε νέον σύνταγμα καὶ ἀναδιωργάνωσε τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικόν, ἐπόλησε δὲ εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν μεμακρυσμένας δανικὰς κτήσεις ὧν ἡ διοίκησις ἦτο ἀσύμφορος. Εἰργάσθη δὲ πάσῃ δυνάμει ὑπὲρ τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς προόδου τοῦ κράτους του, ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς διαδόσεως τῆς παιδείας.

Διὰ τῶν ἀκαμάτων αὐτοῦ ἐνεργειῶν ὁ βασιλεὺς Χριστιανὸς συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν σημερινὴν εὐημερίαν καὶ ἀκμὴν τοῦ Δανικοῦ ἔθνους.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ὁ διάδοχος τοῦ σουηδικοῦ θρόνου κυνηγῶν ἐσχάτως μικροῦ δεῖν ἐγένετο θύμα τῆς ἀδεξιότητος ἄλλου κυνηγοῦ, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄπλον ἐκπυροσκοπήσαν ἐπληξῆς κατάστηθα τὸν διάδοχον. Εὐτυχῶς ἐσώθη οὗτος χάρις εἰς τὸν χονδρότατον κυνηγετικὸν ἐπενδύτην, ὃν ἐφόρει.

— Τόσῳ μεγάλῃ εἶνε ἀπὸ τινος ἡ ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγωγή μομιῶν, ὥστε δὲν ὑπάρχει πλέον ζήτησις. Πάντα τὰ μουσεῖα καὶ τὰ πεινχρότερα ἐπρομηθεύθησαν τοιαύτας, ἐξέπεσε δὲ ἡ τιμὴ των σήμερον εἰς βελθὸν ἀπίστευτον· διὰ 425 φράγκων δυνατὰί τις ν' ἀγοράσῃ μομίαν κάλλιστα διατηρουμένην καὶ ἡλικίας ὄχι νεωτέρας τῶν 5000 ἐτῶν.

—'Εν Γενούη ιερεύς τις ἐκάλεσεν ἕτερον συνά-
δελφόν του εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος
ἐσυκοφάντει αὐτὸν διαδίδων ὅτι πρὸ τῆς ἱεροτελεστίας
πίνει συκολάταν καὶ διαπράττει ἄλλας παρατυπίας. Ὁ
προσβληθεὶς ἔστειλεν ὡς μάρτυράς του δύο ἄλλους
ιερεῖς. Ἄγνωστον ἂν ἐγένετο ἡ μονομαχία καὶ ὁποῖον
ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν.

—'Επωλήθη ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ ἀντὶ 1500
φράγκων δέσμη παιγνιοχάρτων μοναδικῆ εἰς τὸ εἶ-
δος τῆς. Τὰ παιγνιοχάρτα ταῦτα ἐφιλοτεχνήθησαν τὸν
παρελθόντα αἰῶνα καὶ περιέχουσι σχεδιάσματα καὶ εἰ-
κόνας ἀναφερομένας εἰς τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας
τῆς Ἀγγλίας "Αννης. Ἡ δάμα κόυπα εἶνε αὐτῆς ἡ
"Αννα, ὁ δὲ ῥήγας κόυπα εἶνε ἡ πρίγκηψ Γεώργιος
τῆς Δανίας· ἡ δάμα καρρῶ εἶνε ἡ βασιλισσα τῆς Δα-
νίας· ἡ δάμα σπαθὶ εἶνε ἡ πριγκήπισσα τῆς Πρωσ-
σίας, καὶ ἡ δάμα μπαστοῦνι ἡ πριγκήπισσα "Αννα
τῆς Ῥωσσίας.

— Ὑποδηματοποιός τις ἐν Γοτιγγῇ εὖρε παράδο-
ξον ἐνθύμημα τοῦ ποιητοῦ Χάινε ἐν τῷ οἴκῳ του τὸ
ἐνθύμημα τοῦτο εἶνε αὐτόγραφος ὑπογραφή τοῦ μεγάλου
ποιητοῦ κεχαραγμένη... ἐπὶ μιᾶς ὑέλου παλαιοῦ
παρθύρου ἐν ἔτει 1820. Ὁ φιλόμουσος ὑποδηματο-
ποιὸς ἀπέσπασε τὸ εὐθραστον αὐτόγραφον καὶ ἐδώ-
ρησε τοῦτο εἰς τὸ μουσεῖον τῆς πόλεως.

— Εἰς τὸν ὄμιλον τῶν ἐστραμμένων συγγραφέων
προστίθενται δύο ἔτι: Ὁ Σάχης τῆς Περσίας δημο-
σιεύων τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τοῦ εἰς Εὐρώπην τα-
ξειδίου, καὶ ὁ πρόην βρασιλεὺς τῆς Σερβίας Μιλάνος
ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Κόμης τοῦ Τακόδα» ἐκδίδων εἰς
τρεῖς τόμους γαλλιστὶ τὰς ἰδικὰς του ἐντυπώσεις ἐκ
τῆς διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἱερσόλυμα ἐκ-
δρομῆς του.

— Κατὰ δημοσιευθεῖσαν σημείωσιν τῶν εἰσπράξεων
τοῦ ἐν Νέα Ὑόρκῃ γερμανικοῦ μελοδράματος κατὰ
τὴν θεατρικὴν περίοδον 1888—89 αἱ μᾶλλον προσ-
οδοφόροι παραστάσεις ὑπῆρξαν αἱ τῶν βαγνεριῶν
ἔργων, ὑπὲρ πάσας δὲ αἱ τοῦ «Χρυσοῦ τοῦ Ῥήνου»
ἐννέα θεατρικαὶ ἐσπερίδες, ἐξ ὧν εἰσπράχθησαν 31
χιλ. δολλάρια.

— Ἰδρυθῆ ἐν Λονδίῳ μετοχικὴ Ἑταιρία σκοπὸν
ἔχουσα ν' ἀποκτήσῃ τὸ μονοπώλιον τοῦ ἄρτου. Πρὸς
τοῦτο δὲ διαπραγματεύεται τὴν ἀγορὰν 277 ἀρτοποι-
εἰῶν. Ἀλλὰ τὰ κεφάλαιά της εἶνε τόσο μεγάλα,
ὥστε καὶ μετὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀρτοποιεῖων τούτων
διαθέτει τόσα ὅσα ἀρκοῦσι πρὸς λειτουργίαν αὐτῶν.

— Ἡ Ἐφημερίς τοῦ Πεκίνου ἐγκαυχου-
μένη ἐπὶ τῇ χιλιετῇ ἡλικίᾳ της, ἦν συνεπλήρωσεν
ἐσχάτως, ἀναγράφει πρὸς ἰδίαν τῆς τιμὴν ὅτι ἐκ τῶν
κατὰ καιροὺς συντακτῶν τῆς 1900 ἔχουσιν ἀποκεφα-
λισθῆ.

— Εἰς ξυλόστρωτον ὁδὸν τῶν Παρισίων συνέθη
ἐσχάτως τὸ ἐξῆς παράδοξον φαινόμενον· μόλις ἐφθα-
νον αἱ ἄμαξαι εἰς τι σημεῖον οἱ ἵπποι ἀνετινάσσοντο,
ἀρηνιάζον. Μικροῦ δεῖν συνέθησαν καὶ δυστυχήματα
καὶ ἡ ἀστυνομία διέκοψε τὴν κυκλοφορίαν. Γενομένης
δ' ἐπιτοπίου ἐρεῦνης εὐρέθη ὅτι οἱ ἵπποι ἠλεκτρίζοντο
πατοῦντες ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ ξύλου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχαν
ἐκκενωθῆ ρεῦμα ἠλεκτρικὸν ἐξ ἀποκοπέντος σύρμα-
τος ἠλεκτρικοῦ φανοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΔΩΔΕΚΑ ΕΤΩΝ ΥΠΝΟΣ

Ἐν κωμοπόλει τινὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολι-
τείας ἀγρονόμος ὀνόματι Ἐρμαν Ἄρμς κοιμᾶται
μέχρι σήμερον σχεδὸν ἀδιακόπως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1877.
Ἄλλοτε ἔπαθεν ἐκ πυρετῶν, μόλις δ' ἀναρρώσας
ὑπέκυψεν εἰς ὕπνον τριῶν ἐτῶν. Ἐξύπνησε μίαν
πρωίαν πολὺ καλὰ καὶ μετέβη εἰς τὸν θειρισμόν. Ἀλλὰ
μετ' ὀλίγον ἐνύσταξε πάλιν καὶ ἐκοιμήθη ἄλλα τρία
ἔτη. Ἐξυπνᾷ ἐκ νέου ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, εἶτα δὲ πί-
πτει πάλιν εἰς τὸν βαθὺν καὶ ἀτελεύτητον αὐτὸν
ὕπνον, ὅστις διακόπτεται μόνον ἐπὶ τινὰς στιγμὰς
καθ' ἐκάστην. Οἱ ἰατροὶ ἐδοκίμασαν πᾶν εἶδος φαρ-
μάκου, κινίνην, στρυγγίνην — ἀλλ' εἰς μάτην. Οἱ
δύο υἱοὶ τοῦ κοιμωμένου βλέποντες παρατεινομένην
ἐπὶ ἔτη τὴν θλιβεράν αὐτὴν κατάστασιν τοῦ πατρὸς
ἀπηγγονίσθησαν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον. Ἀλλ' αἱ σω-
ματικαὶ καὶ πνευματικαὶ δυνάμεις τοῦ πάσχοντος
ἔχουσιν ἐξασπενθήσει ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οὐδὲ ἠγνόησε
τῶν δύο υἱῶν του τὴν ἐξαφάνισιν. Κεῖται ὡς πτώμα
ἐπὶ τῆς στρωμνῆς καὶ παρ' αὐτῷ ἀγρυπνεῖ ἡ ταλαί-
πωρος σύζυγος μὴ καταλείπουσα οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὸ
προσκεφάλαιόν του.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἱγνηρετικὴ δικαιολογία.

Ἡ κυρία: Εὐλογημένη Κατερίνα, δέν σου φθάνει
ένα κερί γιὰ νὰ πλέξης τὴν κάλτσα σου παρὰ
κατὶ δύο; ...

Ἡ ὑπηρέτρια: Δέν κιάω δύο, κυρία! ἕνα ἦτον
καὶ τῶκοψα ἴς τὴ μέση.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἡ χώνευσις παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ.

Πόσον ἐσφαλμένοι γινώμα ἐπικρατοῦσι παρὰ τοῖς
πολλοῖς περὶ τῶν διαφορῶν τροφίμων καὶ τῆς εὐκόλου
ἢ δυσκόλου χωνεύσεως αὐτῶν ἀποδεικνύει ἡ ἐξῆς ση-
μειώσις γενομένη ὑπὸ διακεκριμένου γάλλου ἐπιστήμονος
ἐπὶ τῇ βῆσει μακρῶν καὶ ἀσφαλῶν παρατηρήσεων καὶ
ὀρίζουσα πόσον χρόνον μένει ἐκάστη τῶν πρὸς τροφήν
χρησίμων ὑλῶν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ στομάχῳ:

Ἡ ὄρυζα 1 ὥραν, οἱ πλείστοι τῶν ἰχθύων 1 1/2
ὥραν, τὸ βρασμὸν γάλα καὶ τὰ ὠμά αὐγά 2 ὥρας,
τὰ τηγανητὰ αὐγά καὶ τὸ ἄβραστον γάλα 2 ὥρας καὶ
45', τὰ βραστά αὐγά 3 ὥρας, ὁ ἄρτος, τὸ βόειον κρέας
ψητόν, ὁ τυρὸς 3 1/2 ὥρας, πουλαρικὰ βραστά 3 1/2
ὥρας καὶ ψητὰ 4 ὥρας, τὸ βόειον πάχος 5 ὥρας καὶ
40'. Ὅλων δὲ τούτων ταχύτερον χωνεύουσι τὰ διά-
φορα ὄσπρια. Οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ δὲν εἶνε οἱ αὐτοὶ
διὰ πάντα ἀνθρώπων· ὀρίζουσι μόνον τὸν μέσον ὄρον,
ποικίλλουσι δὲ ὀλίγον κατὰ κράσεις, ὥρας τοῦ ἔτους καὶ
ἄλλας περιστάσεις ἐσωτερικὰς ἢ ἐξωτερικὰς. Ἄλλ' ἡ
ἀναλογία μένει πάντοτε ἡ αὐτῆ.